

Kodeks Etyczny Counsellora

Centrum Counsellingu Gestalt

grudzień 2025

I. PREAMBUŁA

Counselling jest formą profesjonalnej relacji pomagania, której istotą jest towarzyszenie osobom w doświadczaniu trudności życiowych, kryzysów, zmian oraz procesów rozwojowych. Jego celem nie jest leczenie ani diagnozowanie zaburzeń psychicznych, lecz wspieranie klienta w pogłębianiu świadomości, odzyskiwaniu sprawczości oraz poszerzaniu możliwości wyboru w kontakcie z sobą, innymi i światem.

Praktyka counsellingu opiera się na relacji, dialogu oraz odpowiedzialnym korzystaniu z wiedzy, kompetencji i wpływu, jaki niesie ze sobą rola counsellora. Z uwagi na asymetrię tej relacji, counsellor ponosi szczególną odpowiedzialność za sposób, w jaki kształtowane są granice, ramy oraz etyczny kontekst procesu counsellingu.

Niniejszy **Kodeks Etyczny Counsellora** został opracowany jako dokument roboczy i referencyjny przy Centrum Counsellingu Gestalt. Jego celem jest określenie podstawowych wartości i zasad etycznych praktyki counsellingu oraz stworzenie wspólnego punktu odniesienia dla studentów i absolwentów Szkoły Counsellingu Gestalt.

Kodeks ten nie stanowi aktu prawnego ani regulaminu dyscyplinarnego. Nie zastępuje przepisów prawa powszechnie obowiązującego, nie ustanawia sankcji ani organów odpowiedzialności zawodowej. Centrum Counsellingu Gestalt nie prowadzi postępowań dyscyplinarnych. Kodeks pełni funkcję ramy etycznej, która może stanowić podstawę refleksji, dialogu etycznego, konsultacji oraz superwizji w sytuacjach wątpliwości etycznych.

Określenie „**counsellor**” używane w niniejszym dokumencie odnosi się do wszystkich osób wykonujących praktykę counsellingu, niezależnie od płci, tożsamości czy formy językowej.

Kodeks Etyczny Counsellora ma charakter dokumentu żywego i podlega refleksji oraz ewaluacji wraz z rozwojem praktyki counsellingu oraz środowiska zawodowego.

II. ZAKRES I STATUS KODEKSU

Niniejszy Kodeks Etyczny Counsellora określa podstawowe zasady etyczne i standardy odpowiedzialnej praktyki counsellingu w kontekście edukacyjnym i środowiskowym Centrum Counsellingu Gestalt.

Kodeks stanowi dokument referencyjny, którego celem jest:

- wspieranie refleksji etycznej counsellora,
- tworzenie wspólnego języka odpowiedzialności zawodowej,
- ułatwianie dialogu w sytuacjach wątpliwości etycznych,
- ochrona dobra klienta oraz integralności relacji counsellingowej.

Kodeks dotyczy w szczególności studentów i absolwentów Szkoły Counsellingu Gestalt, którzy identyfikują się z praktyką counsellingu realizowaną w ramach Centrum Counsellingu Gestalt.

Kodeks nie jest aktem prawnym ani regulaminem o charakterze dyscyplinarnym. Nie ustanawia sankcji, nie tworzy organów odpowiedzialności zawodowej ani nie zastępuje przepisów prawa powszechnie obowiązującego. Centrum Counsellingu Gestalt nie prowadzi postępowań dyscyplinarnych wobec osób wykonujących praktykę counsellingu.

W przypadku pojawienia się wątpliwości etycznych, Kodeks może stanowić podstawę do:

- indywidualnej refleksji counsellora,
- konsultacji etycznej,
- pracy w superwizji,
- dialogu w ramach środowiska edukacyjnego Centrum Counsellingu Gestalt.

Kodeks nie zwalnia counsellora z osobistej odpowiedzialności za podejmowane decyzje zawodowe ani z obowiązku działania zgodnie z obowiązującym prawem. Stanowi on uzupełniającą ramę etyczną, która ma wspierać świadomą, odpowiedzialną i relacyjną praktykę counsellingu.

III. PODSTAWOWE WARTOŚCI PRAKTYKI COUNSELLINGU

Praktyka counsellingu opiera się na wartościach, które stanowią fundament odpowiedzialnej, etycznej i relacyjnej pracy counsellora. Wartości te nie mają charakteru deklaratywnego, lecz służą jako punkt odniesienia w podejmowaniu decyzji zawodowych, zwłaszcza w sytuacjach złożonych, niejednoznacznych lub obciążonych dylematami etycznymi.

1. Szacunek dla godności i autonomii osoby

Counsellor uznaje niezbywalną godność każdej osoby oraz jej prawo do autonomii, wyboru i samostanowienia. Praktyka counsellingu opiera się na założeniu, że klient jest ekspertem od własnego doświadczenia, a rolą counsellora jest towarzyszenie, a nie kierowanie czy narzucanie rozwiązań.

2. Odpowiedzialność za relację i proces

Counsellor ponosi szczególną odpowiedzialność za jakość relacji counsellingowej oraz za ramy, w których przebiega proces. Odpowiedzialność ta obejmuje świadomość asymetrii roli, wpływu oraz potencjalnych konsekwencji oddziaływań counsellora na klienta.

3. Nieszkodzenie i troska o dobro klienta

Counsellor działa z intencją wspierania dobra klienta oraz minimalizowania ryzyka szkody. Obejmuje to zarówno unikanie nadużyć i przekraczania granic, jak i rozpoznawanie sytuacji, w których kontynuowanie pracy wykracza poza kompetencje counsellora.

4. Integralność i uczciwość zawodowa

Counsellor działa w sposób spójny, przejrzysty i uczciwy, dbając o zgodność między deklarowanymi wartościami a praktyką zawodową. Integralność obejmuje rzetelność w komunikacji, klarowność kontraktu oraz gotowość do przyjmowania odpowiedzialności za własne decyzje.

5. Świadomość granic kompetencji

Counsellor pracuje w granicach swoich kompetencji, wykształcenia i doświadczenia, rozpoznając momenty, w których konieczne jest skorzystanie z superwizji, konsultacji lub przekierowanie klienta do innego specjalisty. Uznanie własnych ograniczeń stanowi element odpowiedzialnej praktyki etycznej.

6. Relacyjność i dialog

Praktyka counsellingu opiera się na dialogu, obecności i autentycznym kontakcie. Counsellor dąży do tworzenia przestrzeni, w której możliwe jest bezpieczne badanie doświadczenia klienta, przy jednoczesnym poszanowaniu granic i odpowiedzialności wynikających z roli zawodowej.

7. Odpowiedzialność za siebie jako praktyka etyczna

Counsellor uznaje, że dbałość o własny stan psychiczny, emocjonalny i fizyczny jest integralną częścią etyki zawodowej. Przeciążenie, chroniczne zmęczenie oraz brak refleksji nad własnymi granicami zwiększają ryzyko szkody w relacji counsellingowej i wymagają odpowiedzialnej reakcji.

IV. TOŻSAMOŚĆ ZAWODOWA I GRANICE ROLI COUNSELLORA

1. Charakter pracy counsellora

Counsellor pracuje z osobami doświadczającymi trudności życiowych, kryzysów, zmian oraz wyzwań rozwojowych. Celem pracy counsellingowej jest wspieranie klienta w poszerzaniu świadomości, rozumieniu własnych doświadczeń oraz wzmacnianiu zdolności do dokonywania wyborów w zgodzie ze sobą.

Counselling nie jest formą leczenia ani diagnozowania zaburzeń psychicznych. Counsellor nie podejmuje działań o charakterze terapeutycznym lub medycznym, o ile nie posiada dodatkowych, formalnych kwalifikacji uprawniających do takich działań.

2. Granice kompetencji i odpowiedzialności

Counsellor ponosi odpowiedzialność za rozpoznawanie granic własnych kompetencji oraz zakresu pracy counsellingowej. W sytuacjach, w których potrzeby klienta wykraczają poza możliwości lub kompetencje counsellora, odpowiedzialną praktyką jest:

- korzystanie z superwizji lub konsultacji,
- otwarta rozmowa z klientem o granicach pracy,
- rozważenie przekierowania klienta do innego specjalisty.

Uznanie własnych ograniczeń stanowi element profesjonalizmu i etyki zawodowej.

3. Relacja counsellingu do psychoterapii i innych form pomocy

Counselling i psychoterapia są odrębnymi, choć pokrewnymi formami pracy pomocowej. Różnią się zakresem odpowiedzialności, poziomem interwencji oraz wymaganiami dotyczącymi przygotowania zawodowego.

Counsellor szanuje inne profesje pomocowe, w tym psychoterapię, psychologię i psychiatrię, oraz dąży do współpracy z innymi specjalistami w interesie klienta, bez dewaluowania lub zastępowania ich ról.

4. Odpowiedzialność za ramy pracy

Counsellor jest odpowiedzialny za tworzenie i utrzymywanie jasnych ram pracy counsellingowej, w tym:

- określenie celu i charakteru współpracy,
- ustalenie zasad kontraktu,
- dbałość o granice relacji,
- reagowanie na sytuacje, które mogą zagrażać bezpieczeństwu procesu lub klienta.

Granice roli counsellora służą ochronie klienta, relacji oraz integralności praktyki counsellingu.

V. RELACJA COUNSELLOR – KLIENT

Poufność, ramy pracy oraz odpowiedzialne korzystanie z narzędzi cyfrowych.

Relacja counsellingowa stanowi podstawę procesu counsellingu. Jej jakość, przejrzystość oraz etyczne ramy mają kluczowe znaczenie dla bezpieczeństwa klienta oraz odpowiedzialności counsellora. Counsellor ponosi szczególną odpowiedzialność za sposób kształtowania i utrzymywania tej relacji, w szczególności w obszarach poufności, granic oraz korzystania z narzędzi cyfrowych.

1. Charakter relacji counsellingowej

Relacja counsellingowa ma charakter profesjonalny i opiera się na zaufaniu, dialogu oraz jasno określonych granicach. Counsellor jest odpowiedzialny za utrzymanie ram relacji oraz za reagowanie na sytuacje, które mogłyby prowadzić do niejasności ról, zależności lub nadużyć.

Relacja counsellingowa nie jest relacją prywatną, towarzyską ani przyjacielską, nawet jeśli opiera się na bliskości, autentyczności i zaangażowaniu emocjonalnym.

2. Kontrakt counsellingowy

Counsellor zawiera z klientem jasny i zrozumiały kontrakt counsellingowy, który określa w szczególności:

- charakter i cel współpracy,
- zasady poufności oraz ich granice,

- formę spotkań (stacjonarną lub online),
- kwestie organizacyjne i finansowe,
- zasady korzystania z narzędzi cyfrowych,
- warunki zakończenia procesu.

Kontrakt counsellingowy ma charakter procesu i może być aktualizowany w odpowiedzi na zmieniające się potrzeby lub okoliczności. Zgody udzielane w ramach kontraktu mogą mieć formę ustną i są elementem relacji counsellingowej.

3. Poufność

Counsellor chroni poufność informacji uzyskanych w trakcie procesu counsellingu. Poufność obejmuje zarówno treść spotkań, jak i sam fakt korzystania z counsellingu.

Counsellor informuje klienta o granicach poufności, w szczególności w sytuacjach, w których:

- istnieje zagrożenie dla życia lub zdrowia klienta lub innych osób,
- ujawnienie informacji jest wymagane przez prawo.

W sytuacjach poważnego ryzyka (np. przemoc, zagrożenie samobójcze) counsellor dąży do działania w sposób możliwie minimalizujący ujawnienie informacji oraz — o ile to możliwe — omawia z klientem zakres podejmowanych kroków.

4. Praca online

W przypadku prowadzenia counsellingu w formie online counsellor:

- informuje klienta o specyfice i ograniczeniach tej formy pracy,
- dba o prywatność i bezpieczeństwo miejsca, z którego prowadzi spotkanie,
- stosuje rozwiązania techniczne zwiększające bezpieczeństwo komunikacji,
- upewnia się, że klient ma możliwość korzystania z bezpiecznej i poufnej przestrzeni po swojej stronie.

5. Nagrywanie spotkań oraz transkrypcje

Nagrywanie spotkań counsellingowych w formie audio lub wideo jest dopuszczalne wyłącznie za wyraźną, świadomą i dobrowolną zgodą klienta.

Automatyczne transkrypcje spotkań, w tym transkrypcje generowane przez platformy online, są traktowane jako forma zapisu sesji i podlegają tym samym zasadom etycznym co nagrania.

Zgoda klienta obejmuje:

- zakres i cel zapisu,
- sposób oraz czas przechowywania materiału,
- zasady dostępu do zapisu,
- możliwość cofnięcia zgody.

Klient ma prawo odmówić nagrywania lub transkrypcji sesji bez negatywnych konsekwencji dla relacji counsellingowej.

6. Korzystanie z narzędzi cyfrowych i sztucznej inteligencji (AI)

Counsellor może korzystać z narzędzi cyfrowych, w tym rozwiązań opartych na sztucznej inteligencji, wyłącznie w sposób odpowiedzialny, transparentny i z poszanowaniem autonomii klienta.

W szczególności:

- korzystanie z narzędzi cyfrowych lub AI wymaga uprzedniego poinformowania klienta oraz uzyskania jego zgody,
- brak zgody klienta nie może skutkować pogorszeniem jakości relacji ani ograniczeniem dostępu do counsellingu,
- counsellor nie wprowadza do narzędzi AI danych umożliwiających identyfikację klienta,
- korzystanie z AI nie zastępuje relacji counsellingowej ani profesjonalnego osądu counsellora,
- odpowiedzialność etyczna za decyzje i treści pozostaje zawsze po stronie counsellora.

Klient ma prawo cofnąć zgodę na korzystanie z narzędzi cyfrowych lub AI w dowolnym momencie.

7. Notatki i dokumentacja

Counsellor może prowadzić notatki robocze służące refleksji nad procesem counsellingu oraz własnej pracy zawodowej. Notatki te:

- mają charakter prywatny i roboczy,
- nie stanowią dokumentacji medycznej ani diagnostycznej,
- nie powinny zawierać danych umożliwiających jednoznaczną identyfikację klienta,
- mogą obejmować refleksje counsellora dotyczące procesu, relacji oraz własnych reakcji.

Notatki robocze nie są dokumentacją przeznaczoną do udostępniania i nie podlegają wydaniu klientowi ani osobom trzecim. Klient ma prawo pytać o sposób prowadzenia notatek roboczych oraz rozmawiać z counsellorem o ich roli i znaczeniu w procesie counsellingu. Prawo to nie obejmuje dostępu do treści notatek ani ich udostępniania.

8. Cofnięcie zgody i usuwanie danych

Klient ma prawo w każdej chwili:

- cofnąć zgodę na nagrywanie lub transkrypcję spotkań,
- zażądać usunięcia zapisów sesji.

Counsellor informuje klienta o realnych możliwościach i ograniczeniach technicznych związanych z usuwaniem danych, w tym o czasie ich przechowywania oraz ewentualnych kopiach zapasowych.

9. Superwizja a poufność

Counsellor informuje klienta, że korzysta z superwizji jako elementu odpowiedzialnej praktyki zawodowej. Materiał wnoszony do superwizji jest anonimizowany w zakresie możliwym, adekwatnym do kontekstu, z intencją uniemożliwienia identyfikacji klienta.

Superwizja nie narusza zasady poufności i służy ochronie dobra klienta oraz jakości procesu counsellingu.

VI. ASYMETRIA RELACJI I ODPOWIEDZIALNOŚĆ COUNSELLORA

Relacja counsellingowa, mimo swojej dialogicznej i partnerskiej natury, jest relacją asymetryczną. Asymetria ta wynika z roli zawodowej counsellora, zakresu jego wpływu oraz odpowiedzialności za ramy i bezpieczeństwo procesu. Świadomość tej asymetrii stanowi podstawę etycznej praktyki counsellingu.

1. Asymetria roli

Counsellor jest świadomy, że jego rola zawodowa wiąże się z większym wpływem na przebieg relacji, proces oraz decyzje dotyczące ram pracy. Asymetria ta nie oznacza wyższości, lecz zwiększoną odpowiedzialność po stronie counsellora.

Counsellor nie wykorzystuje swojej roli, wiedzy ani pozycji do realizowania własnych potrzeb, interesów lub celów niezwiązanych z dobrem klienta.

2. Odpowiedzialność za wpływ

Counsellor ponosi odpowiedzialność za sposób, w jaki jego obecność, wypowiedzi, interwencje oraz decyzje wpływają na klienta i proces counsellingu. Odpowiedzialność ta obejmuje również świadomość możliwych, niezamierzonych skutków oddziaływań.

W sytuacjach wątpliwości etycznych counsellor kieruje się zasadą minimalizowania ryzyka szkody oraz korzysta z superwizji lub konsultacji.

3. Granice odpowiedzialności

Counsellor nie przejmuje odpowiedzialności za życie, decyzje ani wybory klienta. Rolą counsellora jest wspieranie klienta w poszerzaniu świadomości i rozumieniu własnej sytuacji, a nie podejmowanie decyzji w jego imieniu.

Counsellor unika postawy ratowniczej oraz działań, które mogłyby prowadzić do uzależnienia klienta od relacji counsellingowej.

4. Równość i godność w relacji

Mimo asymetrii roli, relacja counsellingowa opiera się na szacunku dla równości i godności obu stron. Counsellor uznaje podmiotowość klienta, jego prawo do odmowy, wątpliwości oraz krytycznej refleksji nad procesem.

5. Przejrzystość i odpowiedzialność

Counsellor dąży do przejrzystości w zakresie swojej roli, kompetencji oraz granic pracy.

W sytuacjach niejasności, napięcia lub konfliktu counsellor podejmuje próbę ich otwartego omówienia w relacji, z poszanowaniem bezpieczeństwa klienta.

VII. RELACJE WIELORAKIE, KONFLIKTY INTERESÓW I BLISKOŚĆ POZA PROCESEM

Relacje wielorakie oraz potencjalne konflikty interesów są nieuniknioną częścią praktyki counsellingu, szczególnie w środowiskach lokalnych, edukacyjnych i zawodowych. Etyczna praktyka counsellingu polega nie na iluzji ich całkowitego unikania, lecz na ich świadomym rozpoznawaniu, ujawnianiu i odpowiedzialnym zarządzaniu.

1. Relacje wielorakie

Relacja wieloraka występuje wtedy, gdy counsellor pozostaje z klientem w więcej niż jednym rodzaju relacji, jednocześnie lub w różnym czasie (np. zawodowej, edukacyjnej, społecznej, rodzinnej lub biznesowej).

Counsellor unika wchodzenia w relacje wielorakie, które mogłyby:

- zaburzać granice relacji counsellingowej,
- zwiększać ryzyko nadużycia wpływu,
- ograniczać autonomię klienta,
- utrudniać przejrzystość ról i odpowiedzialności.

2. Relacje nieuniknione

W określonych kontekstach – takich jak środowiska edukacyjne, społeczności lokalne lub struktury organizacyjne – relacje wielorakie mogą być trudne lub niemożliwe do całkowitego uniknięcia.

W takich sytuacjach szczególne znaczenie mają:

- jawność ról i powiązań,
- realna możliwość wyboru i odmowy po stronie klienta,
- dążenie do minimalizowania presji wynikającej z hierarchii, zależności lub lojalności, przy jednoczesnym uznaniu, że całkowite wyeliminowanie wpływu strukturalnego nie zawsze jest możliwe,

– korzystanie z superwizji, w tym – w razie potrzeby – superwizji zewnętrznej.

W takich sytuacjach counsellor:

- rozpoznaje potencjalne ryzyka wynikające z relacji wielorakiej,
- ujawnia je w sposób transparentny,
- omawia je z klientem,
- korzysta z superwizji lub konsultacji,
- podejmuje decyzje w sposób odpowiedzialny, z uwzględnieniem dobra klienta i integralności procesu.

3. Konflikt interesów

Konflikt interesów występuje wówczas, gdy interesy osobiste, rodzinne, finansowe lub organizacyjne counsellora mogą wpływać na jego osąd zawodowy lub relację z klientem.

Counsellor jest zobowiązany do:

- rozpoznawania potencjalnych konfliktów interesów,
- ujawniania ich w sposób adekwatny do sytuacji,
- podejmowania działań minimalizujących ryzyko szkody,
- rezygnacji z prowadzenia procesu counsellingu, jeśli konflikt interesów nie może być zarządzany w sposób etyczny.

4. Bliskość i kontakt poza sesjami

Counsellor zachowuje szczególną ostrożność w zakresie kontaktu z klientem poza ustalonymi ramami procesu counsellingu, w tym w przestrzeni społecznej, zawodowej i cyfrowej.

Kontakt poza sesjami:

- wymaga refleksji etycznej,
- nie powinien zastępować ani rozszerzać relacji counsellingowej,
- nie może prowadzić do uprzywilejowania, zależności lub nadużycia.

5. Jawność i odpowiedzialność

Podstawowym narzędziem etycznego zarządzania relacjami wielorakimi oraz konfliktami interesów jest jawność, dialog oraz gotowość do refleksji w superwizji.

Counsellor ponosi odpowiedzialność za ocenę sytuacji i podejmowane decyzje, nawet wówczas, gdy relacje wielorakie są nieuniknione.

VIII. KOMPETENCJE ZAWODOWE, ROZWÓJ I SUPERWIZJA

Etyczna praktyka counsellingu wymaga od counsellora stałej troski o jakość własnej pracy, rozwój zawodowy oraz gotowość do refleksji nad granicami kompetencji. Kompetencje zawodowe nie są stanem trwałym, lecz procesem, który wymaga aktualizacji, odpowiedzialności i wsparcia.

1. Zakres kompetencji

Counsellor podejmuje pracę wyłącznie w obszarze swoich kompetencji, wynikających z ukończonego szkolenia, doświadczenia oraz aktualnych możliwości osobistych. Obejmuje to także umiejętność rozpoznawania sytuacji, w których potrzeby klienta wykraczają poza zakres pracy counsellingowej.

W takich przypadkach counsellor:

- korzysta z superwizji lub konsultacji,
- omawia sytuację z klientem w sposób przejrzysty,
- rozważa przekierowanie klienta do innego specjalisty.

2. Rozwój zawodowy

Counsellor ponosi odpowiedzialność za ciągły rozwój zawodowy, który obejmuje:

- pogłębianie wiedzy teoretycznej i praktycznej,
- refleksję nad własnym stylem pracy,
- aktualizowanie kompetencji w odpowiedzi na zmieniające się realia społeczne i kulturowe,
- rozwijanie świadomości własnych ograniczeń.

Rozwój zawodowy jest integralnym elementem etyki, a nie wyłącznie kwestią ambicji lub doskonalenia umiejętności.

3. Superwizja jako standard etyczny

Superwizja stanowi podstawowy element odpowiedzialnej praktyki counsellingu. Counsellor regularnie korzysta z superwizji w celu:

- ochrony dobra klienta,
- refleksji nad procesem i relacją,
- rozpoznawania własnych reakcji i ograniczeń,
- zapobiegania nadużyciom, przeciążeniu i wypaleniu.

Zaleca się, aby counsellor korzystał zarówno z superwizji indywidualnej, jak i grupowej, adekwatnie do charakteru swojej pracy oraz etapu rozwoju zawodowego.

4. Odpowiedzialność za własny stan

Counsellor uznaje, że jego stan psychiczny, emocjonalny i fizyczny ma bezpośredni wpływ na jakość relacji counsellingowej. Przewlekłe przeciążenie, zmęczenie, brak regeneracji lub trudności osobiste wymagają odpowiedzialnej reakcji.

Etyczna praktyka obejmuje:

- monitorowanie własnych granic,
- ograniczanie liczby prowadzonych procesów do poziomu bezpiecznego dla klienta i counsellora,
- sięganie po wsparcie, superwizję lub przerwę w pracy, gdy jest to konieczne.

5. Odpowiedzialność wobec środowiska zawodowego

Counsellor dba o jakość środowiska zawodowego, w którym funkcjonuje, poprzez:

- rzetelność w komunikacji,
- unikanie deprecjonowania innych specjalistów i podejść,
- gotowość do współpracy interdyscyplinarnej,
- reagowanie na sytuacje, które mogą zagrażać standardom etycznym.

IX. ODPOWIEDZIALNOŚĆ SPOŁECZNA, KOMUNIKACJA I OBECNOŚĆ PUBLICZNA COUNSELLORA

Counsellor, jako osoba pełniąca rolę o wysokiej odpowiedzialności społecznej, ponosi odpowiedzialność nie tylko za relację z klientem, lecz także za sposób, w jaki komunikuje swoją rolę, praktykę i wartości w przestrzeni publicznej. Odpowiedzialność ta obejmuje język, formę przekazu oraz świadomość wpływu wynikającego z roli zawodowej.

1. Odpowiedzialność za język i przekaz

Counsellor posługuje się językiem rzetelnym, odpowiedzialnym i adekwatnym do charakteru counsellingu. W komunikacji publicznej unika:

- obietnic gwarantujących określone rezultaty,
- uproszczonych, sensacyjnych lub redukcjonistycznych opisów procesu,
- wypowiedzi, które mogłyby wprowadzać w błąd co do zakresu kompetencji lub charakteru praktyki.

Sposób mówienia o counsellingu powinien wspierać autonomię klienta oraz realistyczne rozumienie procesu, jego możliwości i ograniczeń.

2. Widoczność i obecność w mediach

Counsellor może być obecny w przestrzeni publicznej, w tym w mediach społecznościowych, edukacyjnych i promocyjnych, z zachowaniem zasad etycznych i odpowiedzialności zawodowej.

Obecność ta:

- nie może naruszać poufności klientów ani wykorzystywać ich historii, doświadczeń lub wizerunku,
- nie powinna tworzyć relacji uprzywilejowanych ani zależnych,
- nie może służyć budowaniu autorytetu kosztem innych specjalistów lub podejść pomocowych.

3. Granice wpływu społecznego

Counsellor jest świadomy wpływu, jaki może wywierać poprzez swoje wypowiedzi, publikacje i działalność publiczną, szczególnie wobec osób w kryzysie lub zwiększonej wrażliwości.

Counsellor nie wykorzystuje swojej obecności publicznej w sposób, który mógłby zastępować indywidualną relację counsellingową, prowadzoną w jasno określonych ramach, opartą na kontrakcie, granicach oraz odpowiedzialności zawodowej.

W szczególności counsellor unika działań, które mogłyby:

- tworzyć iluzję indywidualnej pomocy poza relacją counsellingową,
- prowadzić do niejasności ról i oczekiwań,
- przenosić odpowiedzialność za proces na przestrzeń publiczną.

4. Etyka widoczności

Widoczność zawodowa counsellora powinna być spójna z wartościami counsellingu: szacunkiem, odpowiedzialnością i uczciwością. Etyczna widoczność polega na świadomym korzystaniu z obecności publicznej, bez przejmowania odpowiedzialności wykraczającej poza ramy roli zawodowej.

5. Odpowiedzialność wobec społeczności

Counsellor uznaje, że jego praktyka funkcjonuje w określonym kontekście społecznym i kulturowym. Odpowiedzialność społeczna obejmuje:

- wrażliwość na różnorodność i kontekst,
- unikanie języka wykluczającego, stygmatyzującego lub upraszczającego doświadczenie,
- gotowość do refleksji i korekty własnych postaw,
- wspieranie standardów etycznych w środowisku zawodowym.

X. POSTANOWIENIA KOŃCOWE I CHARAKTER DOKUMENTU

Niniejszy Kodeks Etyczny Counsellora stanowi zbiór zasad i standardów etycznych odnoszących się do praktyki counsellingu realizowanej w ramach środowiska Centrum Counsellingu Gestalt. Jego celem jest wspieranie odpowiedzialnej, refleksyjnej i relacyjnej praktyki zawodowej.

Kodeks:

- nie zastępuje prawa powszechnie obowiązującego,
- nie stanowi regulaminu dyscyplinarnego,
- nie ustanawia procedur sankcyjnych ani organów odpowiedzialności zawodowej.

Kodeks ma charakter dokumentu żywego. Oznacza to, że może podlegać ewaluacji, uzupełnieniom oraz zmianom w odpowiedzi na rozwój praktyki counsellingu, zmieniające się realia społeczne, kulturowe i prawne, a także doświadczenie środowiska zawodowego.

Centrum Counsellingu Gestalt zapewnia przestrzeń do:

- refleksji etycznej,
- dialogu w sytuacjach wątpliwości,
- konsultacji i superwizji etycznej,
bez przejmowania roli organu dyscyplinarnego.

Określenie „counsellor” użyte w niniejszym dokumencie odnosi się do wszystkich osób wykonujących praktykę counsellingu, niezależnie od płci, tożsamości czy formy językowej.